

AMB EL CONFINAMENT, NO ES PERDRAN TANTES HORES

La pandèmia global del Covid-19, un fenomen mundial inaudit i carregat d'incerteses, ha obligat a un confinament de la població imprescindible, que ha comportat el tancament dels centres educatius a la majoria de països, per contenir els contagis i evitar, així, un col·lapse sanitari.

L'educació pública és un servei a la societat. La paradoxa és que, precisament, el tancament dels centres i la suspensió de les activitats presencials a escoles, instituts i facultats és sobretot un servei a la ciutadania per combatre l'extensió d'un virus perillós.

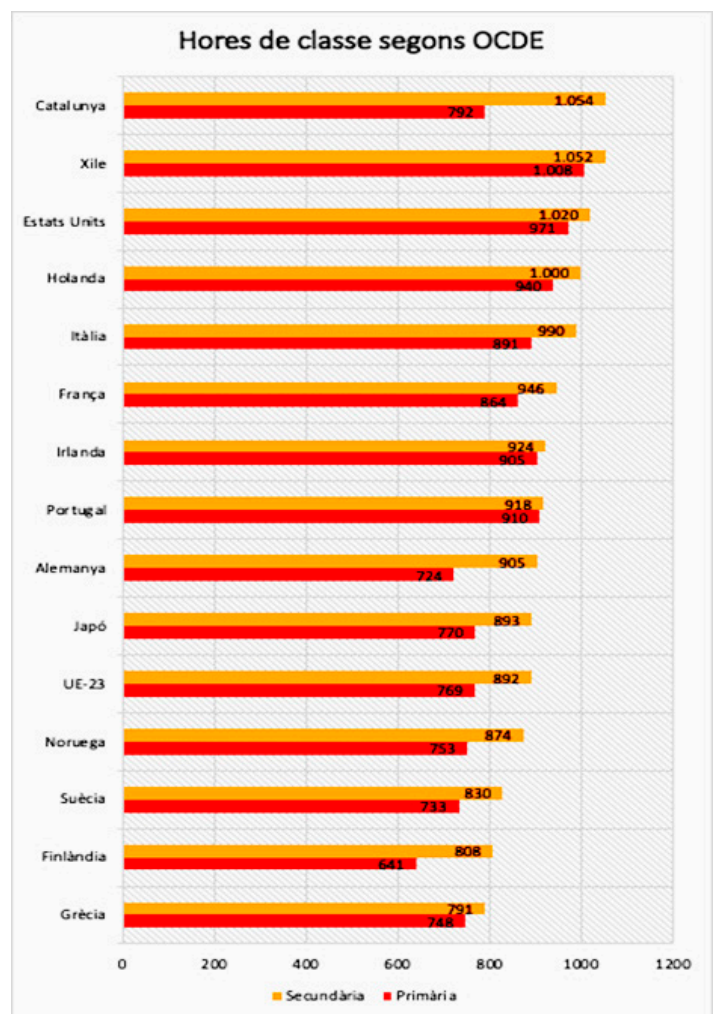
En una situació sense precedents contemporanis, les administracions estan improvisant algunes mesures per mantenir l'atenció educativa a l'alumnat. En termes generals, el professorat, amb bones competències en tecnologies de la informació i la comunicació, han pres la iniciativa, ja sigui individualment, ja sigui col·lectivament, per mantenir el contacte amb els i les estudiants. La pandèmia, d'altra banda, ha posat en evidència que no totes les famílies disposen d'ordinador o d'accés a Internet, cosa que impedeix, a curt termini, desenvolupar una forma de comunicació eficaç entre els diferents membres de les comunitats escolars.

Malgrat tot, i a mesura que passen els dies, les activitats educatives es van normalitzant –encara que no siguin, a priori, curriculars o avaluables– i, per tant, cal desmentir rotundament que aquest serà un temps perdut per a l'alumnat.

Ara bé, davant de possibles crítiques respecte a la pèrdua d'hores de classes presencials, cal deixar clar alguns fets objectius que poden relativitzar l'impacte d'aquest moment.

A Catalunya es fan moltes més hores de classe que la mitjana europea

Al llarg del curs 2018-2019, el Consell Escolar de Catalunya (CEC) va dedicar una de les seves comissions de

treball a analitzar el temps educatiu. Durant mesos, van passar diversos experts, amb anàlisis i propostes sobre la gestió del temps en el nostre sistema educatiu, en bona mesura per aplicar algunes de les indicacions de la Iniciativa per la Reforma Horària. Els treballs van concloure en unes jornades obertes monogràfiques que es van celebrar a la UAB el novembre de 2019, i el CEC mateix va elaborar un document (Document 1/2020) que recollia totes les anàlisis i propostes.

Una de les primeres conclusions és que, respecte a Europa i la resta del món, els i les estudiants catalans són

dels qui reben més hores de classe al llarg de la seva escolarització, especialment a la secundària, en què es fan 162 hores més anuals que no pas la mitjana europea, i 252 hores més que els finlandesos –que és com si fessin un curs més de secundària. Pel que fa a la primària, els infants catalans fan 23 hores més que la mitjana de la UE, 151 hores més que els finlandesos (que equivaldria a sis setmanes de classe), 59 més que Suècia i, fins i tot, 22 hores més que el Japó.

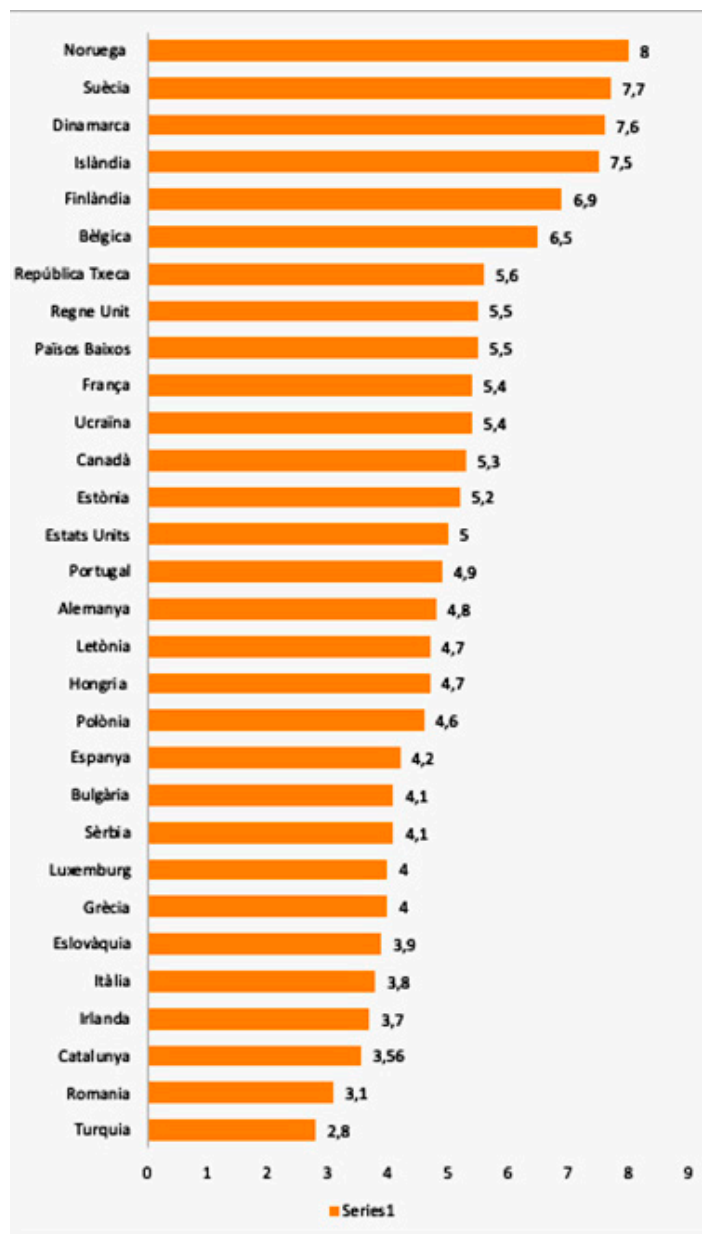
Explicat d'una altra manera: un estudiant català que cursi sis cursos de primària i sis de secundària (quatre d'ESO + 2 postobligatoris) acaba fent, al llarg de la seva vida, 1.110 hores de classe més que un europeu, és a dir, gairebé un curs i mig més de classe (entenent que la mitjana de primària + secundària són 830 hores). Si ens comparem amb Finlàndia, la cosa és encara més greu: els alumnes catalans acaben fent 2.258 hores més de classe que no pas els finlandesos, la qual cosa equival a tres cursos!

És obvi, tal com conclouen tots els experts, fins i tot aquells més hostils a l'escola, que la quantitat de temps no és un aspecte rellevant a l'hora de mesurar la qualitat educativa. Hi ha elements intangibles i difícils de reproduir d'un sistema a l'altre, com ara la composició sociològica o la tradició de consum cultural de les famílies; en canvi, la inversió en educació o la reducció de les ràtios sí que incideixen en la qualitat educativa, tal com ho demostren alguns estudis quantitativs i experimentals.

Entenem que les polítiques de qualitat educativa no tenen a veure amb la quantitat d'hores, sinó amb aquelles mesures educatives que serveixen perquè hi hagi menys alumnes per aula i un contacte més estret entre estudiants i docents i personal laboral.

En tot cas, cal recalcar a la comunitat educativa que les hores presencials de docència directa que es puguin

perdre pel confinament no tindran una repercussió significativa en els infants i els joves del nostre país. A més, el conjunt d'activitats educatives que es facin a partir del contacte entre professorat i alumnat pal·liaran qualsevol efecte derivat de l'actual situació extraordinària.

Percentatge de despesa educativa respecte del PIB. Font: Banc Mundial (per a Catalunya, Idescat, dades corresponents a 2017)

USTEC·STEs
Intersindical Alternativa de Catalunya IAC

Barcelona 93 302 76 06
Girona 972 20 20 34
Lleida 973 26 30 32
Tarragona 977 23 52 63
Tortosa 977 51 10 46

barcelona@sindicat.net
girona@sindicat.net
lleida@sindicat.net
tarragona@sindicat.net
tortosa@sindicat.net

www.facebook.com/groups/ustecstes/

@USTECSTEs

